

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljenje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se žela govorijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Po zadnjem kostanjeviškem shodu.

Iz Kostanjevice, 26. oktobra.

Farovski shodi so postali nekaka specialiteta na Kranjskem. Kakor se boji sodrga in ponočna vlačuga javnosti ter se zbirajo le v špelunkah in v takih krajinah, kjer se čutijo varne pred javnostjo, ravno tako in še v obilnejši meri je s klerikalnimi shodi. Dočim se shodi narodno napredne stranke pravočasno razglašajo po liberalnih organih, dočim je pristop k istim dopuščen vsakemu — utihotapljajo klerikalci svoje shode. Boje se namreč, da bi se takih shodov udeležili neodvisni možje, ki misijo s svojimi in ne s klerikalnimi možgani in ti so že davno prišli na sled oni sleparji, katero že več let uganja klerikalna stranka na Kranjskem. Ti klerikalni shodi razglašajo se navadno zadnjo uro, navadno na prižnici tisti dan, ko se vršijo. Župnik ali kaplan gospod Damjan ali gospod Janez, ali pa oba skupaj, vabita na prižnici množico, ko je prišla v cerkev Boga molit in božjo besedo poslušat, — k shodu z dostavkom, da se ga naj udeleže možje, ker se bodo razpravljale kako važne zadeve. Zdaj pa naj še kdo reče, da naši celibatarji ne zlorabljam prižnice za politične namene?

Taki shodi se vrše navadno v farovžih. Tudi to je naravno in ima nekaj v sebi. Ti sklicatelji farovških shodov dobro vedo, da bi težko dobili gostilničarja, ki bi jim dal za take shode svoje prostore na razpolaganje, vedo pa tudi dobro, da bi utegnili priti na take shode, če bi se vršili v javnih prostorih tedaj na neutralnih tleh, tudi naprednjaki, ki bi jim delali zgago ter nerazsodnim možem odprli oči. Ako se pa taki shodi vrše v farovških prostorih, mogoče je vsaj nadzorovati ljudi in skrbeti za to, da se na stran držijo vsi tisti kmetje, katerim njih vera in njih prepričanje ne dopušča, da bi trobili v klerikalni ožlindrani rog.

Vse tako se je tudi vršilo od pičice do pičice v Kostanjevici. Shod se je raz-

glasil na prižnici in bi se naj vršil na farovškem dvorišču. Da se ni vršil, je zasluga naših zavednih mož.

Že to, da so se klerikalci predvrnili sklicati svoj shod v Kostanjevici, katera je po svojem mišljenju eminentno liberalna, smatrati se mora kot skrajna nesramnost klerikalnih matadorjev, katerim je dobro znano, da se je kostanjeviški okraj pri vseh volitvah, vršečih se v zadnjih letih, izkazal kot trdno liberalen. Trezno misleči politiki ožigosali so ta shod kot nesramno in nečuveno izzivanje ljudstva. Ako bi imeli le količaj časti v sebi ti klerikalni oboževatelji slovenskega naroda, ne pričazali bi se semkaj. Vsem je še dobro v spominu, da je bil njih voditelj, ki je prišel pri zadnjih deželnozborskih volitvah semkaj kazat malega Dularja, sprejet z burnimi »Pereat žlindra, Abzug žlindra« klici in vendar so se upali ravno tam sklicati svoj shod, kjer je bila javno osramotena njih glava!

Iz tega shoda pa izvajamo dvoje. — V prvo je ta shod javno pokazal, da je v širšo maso dolenjskega prebivalstva prodrla vsa tista sleparja, katero že več let sem uganja klerikalna stranka na Kranjskem in da je dr. Šusteršič tisti mož, katerega dolenjsko ljudstvo zaničuje iz dna svoje duše. Prepričati se je mogla klerikalna koterija, da tudi navadnim ljudem ni ostalo prikrito, da se bojuje klerikalna stranka z lažjo, zavijanjem in drugimi nepoštenimi sredstvi, katerih ne uporablja v svoje namene nobena politična stranka, ki hoče veljati za pošteno.

V drugo pa je ta shod tudi zadnji apel na našo duhovništvo, da naj zapusti napačno pot, na katero so jo zavedli razni politični švadronerji in naj se poprime svojega pravega poklica, delati le za dušni blagor svojih ovčic, ne pa delati zdražeb med ljudstvom.

Ti duhovniki, ki so prišli na shod, so morali slišati mnogo trpkih, a opravičenih besed. Prepričali so se, da so prišli med preprostim ljudstvom ob ves ugled,

in da jim tega ne more vrniti z vsemi klerikalnimi trabanti vred niti njih voditelj in celo ne Viljem Pfeifer, kateri se je kot polomljeni kozolec udeležil tega ponesrečenega shoda, ako ne krenejo na drugo pot.

V obče pa je bil ta shod sijajna manifestacija narodne napredne stranke, ki bode klerikalcem še dolgo zvenela po ušosih. Za klerikalce pa pomeni tak fijasko, kakor ga še ni doživelja njih stranka na Kranjskem od tedaj, kar je skušala naš narod oblagodariti s 16% žlindro in kateri celo nadkriljuje svoječasni poraz klerikalcev v Mirni peči.

V Ljubljani, 28. oktobra.

Iz narodne statistike.

Na podlagi zadnjega ljudskega štetja je objavil prof. dr. Rauchberg v mesečniku »Deutsche Arbeit« študijo o številnem razmerju Nemcov in Čehov. To razmerje je ostalo med avstrijskimi narodi skoraj neizpremenjeno. Leta 1890 je bilo med 100 osebami 36,05 nemških, l. 1900 pa 35,78; čeških je bilo l. 1890 med 100 osebami 23,32, leta 1900 pa 23,23. Nemci in Čehov je torej nekoliko manje, zato pa je Poljakov, Srbov in Hrvatov nekoliko več. Na Češkem se je število Nemcov neznatno pomnožilo, število Čehov pa neznatno zmanjšalo. Na Moravskem pa je število Čehov naraslo, Nemcev pa padlo. V Šleziji raste število Poljakov, Čehi so ostali številno neizpremenjeni, Nemci pa padajo. Dr. Rauchberg pa občaluje, da se pri štetju ni vpraševalo po materinskem, nego po občevalnem jeziku. Zato se mu zdi zadnje uradno štetje nepopolno in docela nezanesljivo. »Občevalni jezik« je tako elastičen pojem, da končno pomeni vse in nič.

Gibanje v Macedoniji.

Glasilo macedonskega revolucionarskega odbora je objavilo karto o glavnem torišču ustaje, t. j. ozemlja med gorovjem Rilo in Dorpad, jugozahodno Plovdiva. Tam so dosegle bolgarsko-macedonske ustaške čete tolko zmag, da se je osnovala nekaka republika s provizorno vlado, ki ščiti ondotno zatirano ljudstvo. Listi trdijo, da ta

vest ni resnična in da hoče z njo macedonski odbor Evropo le varati. Vendar je resnica, da postaja položaj v Macedoniji dan na dan kritičnejši ter da se kaže Turčija vedno nesposobnejšo, da bi vladala deželo. Note velevlasti so doslej brez vsakega vspeha. Mihajlovič je dobil baje vabilo od merodajnih politikov iz Londona, Pariza, Dunaja in Rima, naj bi predaval o položaju v Macedoniji, vsled česar je odpotoval na Dunaj. Tudi poročajo listi, da je prejšnji voditelj srbske radikalne stranke, Pasić, dobil v Peterburgu vtiš, da je macedonski položaj jako nevaren in se je batil spomlad i ustaje. Nasprotno pa izjavlja Pasić, da ima to vest iz Bolgarije. Rusi sami pa so proti nemirim na Balkanu in so mnenja, naj Balkanci več delajo, a manje politizirajo!

Londonske svečanosti.

Slovesni obhod v Londonu 25. t. m. na čast kralju Edwardu se je vršil nad vse slavnostno. Na stotisočen Londoncev se je zbral po ulicah in sprevod se je začel pomikati ob dvanajstih pop. naprej. Na čelu mu je bilo mnogoštevilno konjenikov in topničarjev, med njimi več vojaških godb, tudi na konjih. Potem je sledila dolga vrsta vojvod, markijev, kraljevih adjutantov, generalov in polkovnikov, vsi na konjih. V in pozantnih vozovih so se vozile razne princezine kraljevske hiše in potem kraljeva dvojica sama ter princ waleški in vojvoda connaughatski in dr. Neštevilno ljudstvo je kralja in kraljico spoštljivo pozdravljalo, tako ali celo še srneje tudi lorda Roberts, ki je jezdil v fmlski uniformi. Sprevd se je večkrat ustavil, ker je sprejemal kralj v različnih okrajih spomenice svojega naroda. V mestni hiši je bila slavnostna pojedina, ki je veljala 10.000 funtov. Ob dveh je ostaval kralj mestno hišo ter je posetil potem še revnejše dele mesta, kjer ga je sprejelo ljudstvo povsod z največjim navdušenjem.

Najnovejše politične vesti.

Debata o ministrski izjavi se bo otvorila najbrže šele 6. novembra ter bo trajala dve ali celo tri seje. — Nem-

LISTEK.

Na Krimu.

Popotinska črtica. Spisal G. S.—c.

Iz Krča izvažajo zemljedeljske pridelke in ribe, (vsako leto nalove več kakor pet milijonov slanikov).

V oddaljenosti 12. vrst od Kerča leži trdnjava Enikale, ki brani vhod v Azovsko morje. V bližini Kerča je znana Čokraska, kopeli v blatu (grjazolečebnica). Iz Kerča, ki ima 45.000 prebivalcev in lepo luko, smo se napotili na romantični Krim.

Pustivši Kerč za seboj, smo hitro plavali s parnikom proti Feodosiji. Vključno z vodnikom obstanku je trgovinsko življenje tukaj hitro vzrastlo in zdaj zavzema feodosijska luka prvo mesto za sevastopoljsko na Krimskem nabrežju. Vsa parniška društva imajo tukaj svoja agentstva. Osebni in tovarni parniki pri- in odhajajo vsak dan iz Feodosije v znaten temelj. Neko francosko društvo vzdržuje zvezo med Feodosijo, Batumom in Marseillom.

Feodosija se smatra za jedno najboljših krajev za morske kopeli.

Čudno se mi je zdelo, da se mora za uporabo plavalnih hlač jako draga

plačati. Večina moških se kopije brez njih. Kopalna sezona se začenja začetka maja in traja do polovice oktobra, včasih tudi do začetka novembra. Toplotna je 15—27 stopinj Celzija. Prijalo mi je, da sem našel, prišelši iz vode, obutev osnaženo.

Večini potnikov je bil cilj »Jalta«, slavno zdravilišče na Krimskem nabrežju. Na predvečer prihoda tukaj se je splošno govorilo o tem »kurortu«. Izvedel sem, da je pospešilo razvitje tega čudnega zemeljskega kotiča pridobitev »Livadije« carske rodbine l. 1861., ki je od tedaj začela posečati Jalto skoraj vsako leto. Razume se, da so česti poseti Jalte najvišjih oseb in drugih visoko postavljenih do stojanstvenikov vplivali na življenje mesta.

Prebivanje v Jalti je dosti drag, zato je Jalta zdravilišče najfinješega in najbogatejšega občinstva ruskega. Posebno mnogo se zbira tukaj plemstva. Tudi grof Tolstoj se mudi rad tukaj.

Zjutraj že okoli pete ure smo obstali poleg jaltinskega mola, kjer nas je pričakovala množica komisionarjev, nosilščikov in izvoščikov.

Mesto leži jako slikovito med hribi in poraslimi gorami. Ostavivši parnik, hodil sem po »Nabrežni ulici«, kjer sem

se civil nepregledni vrsti okusnih poslopij z različnimi bogatinami in elegantnimi prodajalnicami. Na koncu Puškinske ulice sem si ogledal nekaj leseni poslopip, predstavlajočih kavarne, čitalnico in goštinice z balkoni na morje. Odtod zavil sem jo na Puškinski bulvar, kjer se je vrstila vila za vilo, vsaka z večjim ali manjšim parkom ali vrtom.

Hôtel »Rossija« se prišteva s svojimi vrti, terassami, balkoni, parno pralnico, fontanami, lastno plinovo razsvetljavo med najboljše gostilnice ne samo Rusije, temveč tudi Evrope.

Okoli jednjaste ure dopoldne je bilo vse občinstvo zbrano na krovu. Dvignili so sidro in polagona je izginjala Jalta.

Kmalu pa smo zagledali kopališče »Livadijo« na nabrežju, nad njim na nizkem gričku vojašnico in cerkev. V gostem parku leži »Bolsjoi dvorec«, kjer je stanoval nekdaj Aleksander II. in »malij dvorec«, kako priprost, kjer je umrl Aleksander III. 20. oktobra l. 1894. Kmalu potem se nam je prikazala tik morja z belim križem: »Krestovaja gorá«.

Od Jalte naprej šele so se mi odkrile prave krasote Krima. Po parku, segajočem do obali, so bile lepo vidne razvaline nekdaj veličastnega oreandskega

dvorca. Oreanda je tudi carska lastnina. Še danes mi je živo v spominu »Lastovičino gnézdo«, letovišče, viseče smelo na strmi skali. V krasni panorami sledi svetnik (majak), »Ajudag« (gora podobna medvedu), »majak«, »dače« v čudnih slogih s stolpiči na obali in višje ležeče, poleg bele ceste tri vasi zaporedoma. Kmalu je zablestela v solncu grajščina »Alupka« v gotičnem slogu. Južna fasada je prekrasna. Široke stopnice s šestimi mramornimi levi vedejo dolni k morju. Obširen park se razprostira na goro »Su Petri«, ki dviga svoj veličastni vrh nad Alupko. Krasne vile s parki spremljajo v ozadju veličastne gore; gole razrite skale s soteskami, vodopadi, prevalli itd. Cerkve se vidijo, kakor bele pike. To je gorovje »Jajla«. Stoeč na krovu sem gledal slavni južni breg Krima s svojim lovorenjem in svojimi cipresami, videl najstarejši samostan Rusije — Georgijevski, ki stoji že drugo tisočletje in je bil osnovan od Grkov, preden je Rusom zasijala luč kristjanstva.

Pa tudi morje bilo zanimivo. Tu in tam se je prikazal velikanski delfin in kite »čajk« so sledile za parnikom in z veliko spretnostjo lovile s krova jim vržene koščke kruha. Ne jeden kos ni padel v morje. (Dalje prih.)

ška ljudska stranka je izjavila, da glede Ceške prej ne miruje, dokler se ne proglaši v nemških pokrajih enojezičnost ter se ustvari skupina nemškega uradništva. — Hrvatski uradni jezik v Dalmaciji. Klubi desnice bodo v jezikovni debati podpirali zahtevo hrvatskih poslancev, da se uvede v Dalmaciji hrvašina kot uradni jezik. — Srbski časnikarski shod, ki je začel zborovati v nedeljo v Belegradu, si je izvolil predsednikom bivšega finančnega ministra dr. Vladimira Jovanovića. — Za kristjane v Stari Srbiji, ki jih Albanci vedno huje zatirajo, je posredoval pri sultangu osebno črnogorski poslanik Bakič. — Panamsko podjetje bodo kupile Zjednjene države ter bo podjetje poverjeno admiralu Walkerju. — V švicarskem narodnem svetu so dobili pri novih volitvah socialno demokratični člani večino. — Angleški kolonijski minister Chamberlain se poda meseca novembra v Južno Afriko, da prouči odnose v novih kolonijah. — Potovanje ruskega carja. Dne 15. januvarja prihodnjega leta pride car v Rim ter ostane tam štiri dni. Od tam obiše Cetinje, Atene in najbrže tudi Carigrad. — Vesti o avstrijskem prestolonasledništvu se preklicujejo kakor popolnoma izmišljene. Vendar se vzdržuje vest, da je cesar o binkoštih pri birmi nadvojvode Karola, sina nadvojvode Otona, vprsto papeževega nuncija, napis mlademu nadvojvodu kot svojemu nasledniku. — Glede na godbo z Ogrsko je izjavil ministrski predsednik Szell v poslanski zbornici, da še vedno ne more reči, da se bo ista kmalu dognala. — Nadvojvoda Jožef namerava odložiti vrhovno poveljstvo ogrske deželne brambe. Njegov naslednik bo baje nadvojvoda Evgen. — Bolgarsko sobranje otvoriti jutri knez Ferdinand.

Dopisi.

Iz Dolov nad Idrijo. »In Bog jih je zavrgel, ker njih dela niso bila na katoliški podlagi; zato se je tresla Gora z vsemi prebivalci dol do Dobrave!« Torej pri tukajšnjih občinskih volitvah, katere so se vrstile dne 22 t. m., smo vkljub nečvenemu pritisku nasprotne stranke sijajno zmagali. Vsa čast volilcem na rodno-napredne stranke iz Dolov, Zavrac, Potoka, Ravni, in sosebno našim gospodom z Jeličnega vrha, da so tukaj pokazali, kaj premore mož s svojim jeklenim značajem. Res, stali ste kot skala in niste se dali premakniti od hujskajočih duhovnikov, kateri so pri nas zastopali pravo pravcato socialnodemokratično stranko. Zatorej vsa čast in hvala našim častitim volilcem! Začnimo torej za nas veleposmembno zgodovino naše občinske volitve. Ta se pa — da resnico pišemo — nekako tako-le glasi: Pred kakimi šestimi meseci je gorski župnik pripovedoval na šim liberalnim odbornikom: »Ako boste pri prihodnjih občinskih volitvah z nami (klerikalnimi Gorjanji) volili, bo mogoče še kateri izmed Vas prišel v odbor; drugače pa ne!« — Ha, ha, he, gospod Tone Hribar, moška je ta, kaj ne! Da bi pa le-ta imenovani, tako je mislil, tembolj gotovo pri naših občinskih volitvah zmagal, reklamiral je bil ta revež sedem farjev in kar odločno zahteval, da bi se bili vpisali v volilni imenik. Ti so: širje idrijski, jeden ledinski in dva Žirovska namreč spoštovani g. župnik in dobro rejeni kaplan Lavrič-Volšar.

Teh farjev je torej skupaj sedem in ni vrag, da bi ne bili klerikalci zmagali, ko bi bilo tej neumni reklamaciji bodisi za upništvo bodis glavarstvo ugodilo. Umevno pa je, ko bi se jej ugodilo, reklamiral bil bi le-ta Hribar tudi one, ki hodijo sem od Sv. Križa z »brento« po maslo, češ, da imajo volilno pravico tukaj, ker dajejo otrokom »pildke«. Reklamacije so bile torej povsem odvržene. »Moška je ta:« Ko je bil prišel volilni imenik pregledovat, je nekako tako le rekel: »Gospodje, katere sem reklamiral, bojo na vsak način pri teh občinskih volitvah volili. Saj sem tudi jaz volil v Polhovem gradu, — pa tudi v Idriji bom. Pa še dva glasova imam, čeravno v teh imenovanih krajih ne stanujem. Tako je tudi z reklamiranimi gospodi duhovniki. »Moška je ta,« gospod Hribar! Mogoče, da Vas so vpisali

tam v Polhovem gradu v volilni imenik, toda — da se preveč ne ustrašite — v idrijskem volilnem imeniku pa Vas ni!!! »Moška je ta!« Ta župnik Hribar se je neizrečeno prizadeval, da bi spravil ves odbor tja na Goro, kjer bi potem pri svojih analfabeth imel županijsko stolicu. Zato pa je postal v Žiri, Ledine, Vrsnik in še v liberalni Zavrac dva metro polita učenjaka-modroslovca »Amaže« Kunca in poglavarja Antona Vončina (vulgo paragraf Četrtil), da sta agitirala med službo božjo. Njih agitacijsko sredstvo je bilo: Dosedanji liberalni odbor je spravil denar za cesto, in napravil svojemu častnemu občanu diplomo. Tema agitatorjem se je pridružil zloglasni »kralj Matjaž«, veleklerialni zavraški kmet. Kaj ne da, lepo je za tacega katališkega moža. S pasjo »gajžlo« bi zapodil te »katoliške« agitatorje v cerkev, ker niti toliko niso vredni, da bi kateri izmed njih rožni venec imel. Pač sramota gorskemu Hribarju! Kakor se je čulo, so ti agitatorji agitirali v imenu gosp. Ivana Grudna z Jeličnega vrha. No, saj drugače bi pa jim tudi ne šlo! Da zvemo to iz zanesljivih virov, bomo kazensko postopali, in bodo mogoče pomnili, kdaj so po Zavraču agitirali s svojimi lažnimi jezikci. »Moška je ta.«

K volitvi je prišlo kacih 150 volilcev. V III. razredu zmagala je klerikalna tolpa, v ostalih dveh seveda liberalna stranka. K volitvi sta prišla tudi ledinski Jelenc in Žirovski »Vovšer« s svojim orjaškim Petrom. Prvi je volil za ledinski farovž, Vovšer je pa suho vlekel, ker ni mogel oddati glasu kot pooblaščen volilec vrsniške cerkve. Seveda je bil Žirovski gosp. župnik toliko pameten, da ni dal temu debeluhu pismenega pooblastila, da bi smel voliti v imenu imenovane cerkve. No, pa tudi naš gospod župnik Jakob Ferjančič je pameten, da se je za agitacijo jako malo brigal. Hribar ga je pri volitvi šele učil, kako in kaj da ima voliti. Smili se nam, da se da gorskim »mokračem« za nos voditi. A ko je klerikalna tolpa videla, da je propadla, šla je zelo pohevno in mirno domov. Še konj niso hoteli zajahati, kakor se je Hribar dva dni prej hvalil, da je že na konju. Gospod Hribar, ako boste hoteli prihodnjič z nami shajati, boste morali le pamet rabiti, če je sploh še kaj imate. Svetujemo Vam, da našega spoštovanega župnika Jakoba v političnih zadevah posnemate, potem boste vedno bolje shajali in uživali tem večjo čast pri svojih občanah, kot pa na ta način, kakor ste zdaj začeli. Kaj menite, da za Vas ni sramotno to, da ste se še pred meseci hvalisali, kateri bodo sedeli na prestolju občinske slave, in da ste iskali pooblastil pri raznih ženskah? Pač sramota! Za danes dovolj! Imamo pa gradiva še na vagone, in bo prišlo še mnogo Vam neprijetnega na dan, ako ne začnete v kratkem mirovati. Gorjanci ste obračali, Bog pa je obrnil in vsa čas, da se je za nas tako imenitno steklo! Torej na svidenje!!!

Dolski liberalci.

Obrambna sredstva proti klerikalizmu.

(Dalej.)

Že davno je v razsodnih političnih krogih zmagalo prepričanje, da, kakor so smotri klerikalizma posvetnopolitični, tako se mora ta sistem zadušiti tudi s posvetnopolitičnimi sredstvi.

Zahteve klerikalizma so posvetnopolitične; povsod nastopa klerikalizem kot posvetna mož in njegovi reprezentantje kakor posvetni vladarji; — prvo načelo mora torej biti, da se podrežejo korenike teh aspiracij.

Seveda, doseči se to da le potom mednarodnega dogovora vseh merodajnih držav, kajti prvi korak k temu bi bil, da pripoznajo države papeža samo kot višjega dušnega pastirja, in mu odrečijo vse to, kar mu sedaj dejanjski izkazujejo. S tem bi se čisto nič ne žalilo verskih čutov katoličanov. Vsak razsoden katoličan, pa bodi še tako prijazen, bi rekel, Kristus je bil Bog, a ni bil običen v svilo, ni prebival v palači, ni imel zlata in demantov, ni imel dvora kakor kak posvetni kralj, ni gromadil milijonov in milijonov — naj torej tudi njegov namestnik, ki je vendar le umrljivo grešno bitje, živi tako, kakor je živel naš Odrešenik.

Ljudje so tako ustvarjeni, da jim zunanjii sijaj silno imponira in s tem, da države pripoznavajo zunanjii sijaj, s kate-

rim nastopa papež, se seveda utrija moč papešta posebno pri nerazsodnih ljudeh.

Seveda tisti obskuranje v politiki, ki — žal — imajo tolikrat odločilno besedo pri najvažnejših zadevah, pravijo na to kaj radi: E, prava reč, ta zunaji sijaj je stvar brez pomene; ne velja nič, pa hrani papeža in škofa pri dobrni volji.

Res, to so zunanjosti, toda, ali zu-

nanjosti ne pomenijo dostikrat priznavanja neopravičenih aspiracij in načel? Kdo n. pr. more misliti, da bi srbski kralj Aleksander Obrenovič kdaj priznal Petru Karagiorgjeviču naslov »Vaše Veličanstvo«? Tega gotovo nikdar ne stori, ker bi s to zunanjostjo, ki nič ne velja, priznal aspiracije Karagiorgjevičev kot opravičene.

Sicer pa se je vprašati: Ali bi cesarji in kralji ničesar ne izgubili na vplivu in na veljavi, če bi se odpravil ves zunanjii sijaj njih nastopov? Ali bi armade nič ne izgubile, če bi se odpravile uniforme itd? Zunanjosti so časih glavna zaslomba raznih uredov; če bi ne bilo teh zunanjosti, bi dotične uredbe izgubile najbrž ves svoj vpliv, v kolikor ni uteviljen v naravi, in tudi klerikalizem bi izgubil vpliv, v kolikor ni narančen, če bi se odpravil zunanjii sijaj njegovih reprezentantov. Z vero nima zunanjii sijaj cerkvenih reprezentantov ničesar opraviti, Kristus je hodil bos, je spal na mrvi, je stradal in ni imel kam položiti svoje trdne glave...

Vera mora seveda imeti vidne oblike, ali prav, ker spadajo te vidne oblike k veri, morajo imeti strogo verski značaj. Vsaka oblika, ki nima verskega, nego posvetnega značaja, je neprimerna in veri sami škodljiva. Kaj ima n. pr. opraviti z vero, z izveličanjem duš tisto sijajno in silno dragu diplomatično zastopstvo, ki ga vzdržuje papež? Tudi nekateri države imajo na papeškem dvoru svoje diplomatske zastopnike. Avstrija n. pr. ima svojega diplomatičnega zastopnika pri papežu kot poglavaru katoliške cerkve. Ko bi imel ruski car pri armenkem patriarhatu svojega diplomatičnega zastopnika, bi se temu vse smejal. In istotako bi se vse smejal, ko bi imela Avstrija pri eventualnem peglavarju kakke druge konfesije svojega diplomatičnega zastopnika.

(Dalej prih.)

Dnevne vesti

V Ljubljani, 28. oktobra.

Na dan z dejstvi. Šele v soboto se je oglasil »Slovenec« na načelo obtožbe zaradi gospodarjenja v klerikalnih posojilnicah, a tudi to pot se ni upal niti z besedico zanikati naše navedbe. O teh molči kakor grob, ne le ker ve, da so do pičice resnične, ampak, ker tudi ve, da imamo še obilo smodnika v zalogi. Svet bi strmel, ko bi na pr. zaznal, kako je z gotovimi spekulacijami, (ki so se začele tedaj, ko se je gosp. dr. Šusteršič skregal z g. Kauscheggom, ker ga ta ni hotel imeti za kompanjona brez denarja pri neki dobri kupčiji, a se potem ž njim pobotal); svet bi tudi strmel, ko bi na pr. zaznal, kako je z gotovimi napitnimi za dovoljena, a ne ravno varno naložena posojila itd itd. Dr. Šusteršič si je svest, da bi mi z razkritjem dejanjskih razmer lahko mahoma ugonobili tisto organizacijo, ki služi gotovim prepričanim katoličanom za molzno kravo, in zato nam hoče z grožnjami in s sumničenji usta zamašiti. Šusteršič nas dolži, da smo hoteli l. 1899. in tudi sedaj provzročiti »sum« na »Ljudsko posojilnico«. Ko bi to hoteli, bi nastopili vse drugače. Ko smo l. 1899. povodom velikih defravacij v galiških hranilnicah vspodbujali ljudi na pazljivost, smo zamolčali to, kar bi bilo »Ljudsko posojilnico« takrat kar čez noč v zrak pognalo, zamolčali namreč, da je imela »Ljudska posojilnica« ravno ob času tistih defravacij naložene velike svote v galiških hranilnicah. Ko bi bili takrat to povedali, bi bila šla »Ljudska posojilnica« v par dneh rakanom žvižgat. A mi smo to prikrili, ker nam je naše rodoljubje velevalo storiti, kar je mogoče, da se ne zgodi velika nesreča, pač pa smo ljudi posvarili, naj bodo pazljivi. In takisto smo tudi sedaj marsikaj značilnega še ohranili zase. Če misli dr. Šusteršič, da nas z grožnjami in s sumničenji prisili molčati, je v veliki zmoti. Kako puhta in neosnovana so sumničenja dr. Šusteršiča, to smo včeraj pojasnili z ozirom na »Glavno posojilnico«. Sicer pa iz-

javljamo, da smo neizprosn na-sprotniki vsake korupcije, najbolj pa korupcije v lastni stranki. Če ve dr. Šusteršič za kako nekorektnost pri naših zavodih, — kar na dan ž njo! Mi mu bomo le hvaležni, če pomore odpraviti eventualno gnilobo, ker nam je na tem, da se pri naših zavodih dobro, pošteno in vestno gospodari in ne tako, kakor pri klerikalnih zavodih, ki so v bistvu samo korita, iz katerih gotovi ljudje žró — žró — in žró.

— **Iz Mekinj** se nam piše: V soboto proti večeru se je pripeljal g. škof Bonaventura v Kamnik prenočit h gosp. dekanu. V nedeljo so pa premilostni nas Mekinjane obiskali ali pravzaprav prišli ogledovat in pripravljati novo nunsko gnezdo, za katero so si baje kupile ljubljanske nune mekinjsko graščino. Kam plovemo? zdihuje včasih »Slovenec« — mi Mekinjavi pa zdihujemo: kaj nam še pripravé vsi Ti božji namestniki in koliko samostanov in graščin nakupi si še to vedno uboštvo našega meništva in nunstva? V Ljubljani Vam zidajo nune strop nad strop, po deželi pa pokupujejo graščine. Pa naj še kdo dvomi, da se ne gode več čudeži! Kmet in mestjan ubožavata, nune in menihi pa pri vsem obljubljenem vednem uboštvo bogatijo. Hej, »Slovenec«, raztolmači in izkoristi tudi ta čudež, kakor si onega o spreobrnjenju Žlindre pri Krškem, ker nam Mekinjanom se zdi ta vendar še večji. Mekinjčan.

— **Repertoire slovenskega gledališča.** Danes zvečer gostuje v moderni drami »Rdeči talar« gospa Sofija Boršnik-Zvonarjeva. — V soboto, 1. novembra, t. j. na Vseh svetnikov se igra žaloigra »Mlinar in njegova hčica«. — Drama študira glumo s petjem »Brez denarja in burko» Zajčkové hčere, opera pa »Maričon« in »Cavalleria rusticana«.

— + **Josip Hacin.** Iz redkih vrst slovenskih telovadcev je pograbila neizprosna smrt jednega naših najboljših Sokolov. Včeraj so ga položili na Trati pri Velesovem k večnemu počitku. Dasi še 23 let star, je vendar mnogo storil za telovadbo med Slovenci, posebito med dijaki. Bil je delaven član kranjskega in goriškega telovadnega društva, nazadnje pa marljiv podnačelnik in vnet vladitelj ljubljanskega Sokola. — Sokolstvo je bilo tako ozko spojeno z njegovo dušo, da je osobito v Ljubljani posvetil večidelj prostega časa proučavanju in vežbanju telesnih vaj. Ranjki je bil vsestransko izobražen, izvrsten telovader, ki bi še lahko mnogo storil v prospehu slovenskega Sokolstva. Pred dvema letoma je moral k vojakom v Celovec, kjer si je nakopal smrtno bolezni. Bodil mu lahka zemlja domača! Bratje Sokoli, ohranite ga v blagom spominu!

— **Volitve na Štajerskem.** Iz Ptuja se nam piše: Pretekli četrtek osredil nas je »Štajerc« s posebno izdajo ter preplavil ž njo v tisočih izstisih skoraj ves Slovenski Štajer. Ko smo čitali imena kandidatov za deželni zbor, ki jih je proglašil »Štajerc« v tem listu, smeiali smo se, da smo skoro smeha pokali. In kdo bi se ne smejal! Proti našemu slovenskemu kandidatu, velezaslužnemu gospodu dr. Jurteli, postavil je »Štajerc« kot protikandidata nekega Petra Zadravca, kmeta iz Loperšic pri Ormožu, kateri je po »Štajercu« edino primerni poslanec za ptujski okraj, češ da je bil osem let v Ameriki. V tem oziru seveda presega našega kandidata, ker g. dr. Jurtela še ni bil v Ameriki. Presega pa našega kandidata tudi v tem, da je dr. Jurtela ostal zvest svojemu narodu, dočim se je Zadravec na svojem »vandranju« po svetu navzel nemškega duha ter postal nemškutar, kar je seveda za vse »Štajerčeve« kandidate neobhodno potrebno. Nič boljši od Zadravca ni »Štajercev« kandidat za marioborsko slovenjebistriški okraj Ludošnik Kressnig, posestnik na Črešnjevcu, kakor je prav zadnji čas pokazal, da spreminja, kakor kameleon, svojo barvo. Med Nemci je Nemec, med Slovenci Slovenec, med socijalnimi demokrati socijalni demokrat, med liberalci liberalec, med klerikali pa klerikalec. »Štajerc« ga kandidira »proti farjem«, pred par dnevi se je pa ta protifarški kandidat na Pragarskem

kolodvoru z nekim znamenim farjem poljuboval! O drugem kandidatu za mariborski-slovenjebistriški okraj, Arturju Damianu, grajčaku pri sv. Jurju na Pesnici in o kandidatu za ljutomerski okraj Francu W ratsch kotu niti ne govorimo, kajti ta dva »pragermanac« bila bi pač sposobna za kak nemški okraj, kjer imajo Wolfijanci ali Schönerjanci večino, za popolnoma slovenska okraja sta pa te dve kandidaturi nesramna prednost »Štajerc« in njegovih krmivcev. Vsejedno nas pa veseli, da je postavil »Štajerc« svoje kandidate. Bomo vsaj vidieli pri volitvah, koliko pristašev ima v teh okrajih »Štajerc«, kateri se vedno bari, da izhaja v 12.000 iztisih in da ima vse zaupne kmete na svoji strani, dočim so na slovenski strani vedno le sami hlapci in dekle.

— **Shod v Sevnici.** Iz Sevnice se nam piše: Dne 15. oktobra t. l. se je vršil tu volilni shod za deželnozborske volitve. Na tem shodu predstavljen se je volilcem skupine mest in trgov — Celje-Brežice, od shoda zaupnih mož v Celju jednoglasno postavljen kandidat dr. Josip Karlovšek. Shoda, katerega je sklical in vodil gosp. sevniški župan M. Starkel, udeležili so se vsi stanovi, vse razumništvo sevniško je bilo zastopano. Dr. Karlovšek je razpravljal o postopanju bivših slovenskih deželnih poslancev v deželnem zboru in prišel do zaključka — da morajo volilci imeti zaupanje do svojih poslancev, glede postopanja pa naj puste istim proste roke. Lepesede spregovoril je gosp. dr. Karlovšek o narodno-gospodarski organizaciji in se tudi prav toplo zavzemal za narodno šolstvo na Spodnjem Štajerju, osobito za nam, spodnjem Štajercem, prepotrebne obrte in mešanske šole. Volilci so pazno sledili razmotrivanjem g. kandidata, kateri je zaključil ob dobro- in živio-klicih zbranih volilcev svoj govor z besedami, naj krepko in neustrašeno na dan volitve stopijo na volišče vsi, volilke in volilci; kakor drevo ne pade na prvi mah, a seleno le pasti mora, tako je s tem deželnozborskim mandatom; mogoče, da zmagamo že letos, ako store vsi svojo dolžnost, za bodočnost nas ni strah; jednotni moramo biti na Štajerskem, brez strankarstva, ako hočemo za mili naš narod kaj doseči, ako hočemo na merodajnem mestu bolj uvaževani biti, kot do sedaj. G. dr. Gregorić je predlagal nato, naj se izreče g. kandidatu glede načela, katere je razvijal, osobito, da se na Štajerskem ne smemo strankariti v škodo našega naroda, zaupnica in naj se ga proglaši kandidatom za ta deželnozborski mandat. Z navdušenjem je bil g. dr. Karlovšek jednoglasno sprejet kandidatom za skupino mest in trgov — Celje Brežice. Zaključujemo poročilo z željo, naj store vse volilke in volilci svojo volilno dolžnost, da tako na dan volitve pokažemo svojim nasprotnikom, akoravno morda zmaga še ne bode naša, da nas je vedno več in da je bodočnost naša!

— **V c. kr. akademijo za upodobljajočo umetnost** sta sprejeta letos dva Slovence g. Gvidon Birolla in gosp. Makso Koželj.

— **Umrla** je včeraj v starosti 45 let grofica Ludovika Pace, sestra sekcijskega šefa grofa Antonia Pace.

— **Glavni letosni raport** bo dne 4. novembra ob 9. uri dopoldne v prostorih vojaško znanstvenega društva v kazini. Naknadni raport bo 14. novembra ob 9. uri dopoldne pri zapovedništvu dopolnilnega okraja št. 17 na Ambroževem trgu.

— **Lepi in obširni lov** cele občine postojanske imela je do sedaj Hasberška graščina za borih 500 kron v zakupu. Slabši del tega lova dala je pa ta greščina iz dobro znanih vzrokov takoj po dražbi v zakup nekemu podzakupniku, ki je bil pri dražbi edini tekmeč, skoraj za isto ceno. V lovskem jeziku bi se tedaj lahko reklo: »plen se je bratsko delil«. Seveda, škodo pri tej velikodušni delitvi je pa morala trpeti le občina, oziroma posamezni zemljiški posestniki. Sedaj prosi ta graščina za petletno podaljšanje zakupa. Občinski odbor se je soglasno (izvzemši gosp. urarja P.) izrekel, da naj pride lov v spomladni na javno dražbo. Za tak sklep je imel dovolj tehtnih in opravičenih vzrokov. Domače

lovske društvo se je tudi oglasilo in ponuja letne zakupnine 1200 kron, torej letnih 700 kron več, nego Hasberška graščina. To gotovo tudi nekaj dokazuje. Postojnčani pričakujejo z vso pravico in tudi z zaupanjem, da bo c. kr. okrajno glavarstvo v Postojni sklep občinskega odbora upoštevalo ter občino obvarovalo nepotrebe škode.

— **Zaradi detomora** je bila te dni 22letna Marija Božič iz Mladovine pri Krškem izročena sodišču. Dekle je na sumu, da je umorila že več svojih otrok. Lansko leto je bila tudi zaradi detomora v preiskavi, a je dobila samo zaradi prikrivanja poroda 14 dni zapora.

— **Volontersko mesto v deželni bolnici.** V deželni bolnici se sprejme doktor med. kot volunter z dodatkom 600 K. Prosilci za to mesto predlože naj prošnje do 20. novembra t. l. vodstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani.

— **Zborovanje.** Strokovno društvo strojarskih pomočnikov priredi dne 2. novembra ob 9. uri dopoludne v gostilni g. Franca Pocka v Sv. Florijana ulicah shod.

— **Gospod podžupan dr. Karol vitez Bleiweis-Tersteniški ponesrečil** je včeraj popoludne v Prešernovih ulicah. Neki neznan kolesar podrl ga je na tla, ko je šel čez cesto. Pri padcu se je gospod podžupan na komolcu in na rami desne roke poškodoval.

— **Roparski napad v ljubljanski okolici.** V nedeljo zvečer med 7. in 8. uro je bil na cesti v Podsmreki »pri dolgem mostu« napaden in oropan potujoči krojaški pomočnik Maks Stirkowsky, 46 let star, rojen v Jasli, pristojen v Sibuszo, okraj Gorlice v Galiciji. Napadla sta ga brata Franc Kovač, delavec v tobačni tovarni in N. Kovač, korporal pri 17. pešpolku, 10. kompaniji v Ljubljani, doma iz Kozarjev. Slednji je Stirkowskega na cesti ustavil, ga sunil najbrže z bajonetom v vrat, da je padel, na kar sta mu oba slekla obleko in mu pobrala vse denar, 40 kron, in ga pustila ležati na cesti. Neki črevljari je videl nekaj časa popred na cesti korporala Kovača in njegovega brata, katera je slučajno poznal, in je to, ko je izvedel o roparskem napadu, naznani oroznikom. Na ta način sta se storilca pojedela. Franc Kovač je bil včeraj dopoludne v tukajšnji tobačni tovarni aretovan in se je izročil c. kr. deželnemu sodišču. Korporala Kovača je vojaška oblast zaprla. Maks Stirkowsky se nahaja v deželnih bolnicah. Nam se čudno zdi, da bi potujoči, brezposeln krojaški pomočnik imel pri sebi 40 kron. Kaj pa, ko bi bil rop le izmišljen, in se je izvršil le pretep?

— **Napad na »večni poti«.** V nedeljo zvečer med 6. in 7. uro je neznan človek na takozvan »večni poti« napadel trgovska pomočnika g. Ivana Kluna in Fr. Berjaka. Pričakal ju je v gozdu in skočil za njima na cesto. Ko pa je Klun potegnil revolver in je ustrelil v zrak, je napadalec zbežal v gozd.

— **Z rešilnim vozom** so prepeljali v soboto popoludne v bolnico brajnevo Heleno Kristanovo. Na mestnem trgu, ko je prodajala, je dobila tako hudo trganje po nogah, da ni mogla več vstati. Naložili so jo na rešilni voz in odpeljali. — Istega popoludne so prepeljali z rešilnim vozom v bolnico 8letno M. Čebuljevo, katero je popadla božast.

— **V električni voz** je zadel včeraj dopoludne na Poljanski cesti konj, katerega je pustil hlapca Ivan Škerjanc iz Karlovske ceste št. 1, brez nadzorstva tik tira električne cestne železnice. Konj se je električnega voza ustrašil in je sunil z ojem v voz in zlomil oje.

— **Ogenj v skladišču.** V Linigarjevih ulicah, v skladišču branjevca Antonia Bucka, je včeraj dopoludne začelo goreti. Zažgal je 4letni branjevčev sin. Ogenj je opazil policijski stražnik, ki je prišel mimo. Šel je v skladišče in ogenj pogasil.

— **Z voza je padel** včeraj dopoludne na Škofelci Anton Kramar, 5 let star, sin Marije Kramarjeve in si zlomil desno nogo v stegnu. Prepeljali so ga v bolnico.

— **Zaprli so hlapca Ivana Demeca,** ker je kradel svojemu gospodarju Ivanu Ahlinu na Karlovske cesti most in ga prodajal nekemu izkuharju in delavcem. Izročili so ga deželnemu sodišču.

— **Mošt kradli** so v soboto zvečer pekovski uslužbenci na Dunajski cesti štev. 52 gostilničarki Ivani Podobnikovi. Ukradli so ga okoli 60 litrov. Dva pekova pomočnika je policija zaprla.

— **V Ameriko** je odpotovalo danes ponoči z južnega kolodvora 52 oseb.

— **Izgubljene reči.** V Lattermannovem drevoredu je izgubila gospodična M. J. boo iz kožuhovine. — Na poti od gledališča po Franca Jožeta cesti do Dunajske ceste je izgubila gledališka igralka A. H. srebrno, pozlačeno zapestnico v obliki verižice z napisom »Es sei dein Glück«.

— Neznano kje v mestu je bil izgubljen zlat prstan. — Na poti od »Zvezde« po Vegovih ulicah do Hilšerjevih ulic je bila izgubljena srebrna zapestnica.

— **Najdene reči.** V Prešernovih ulicah in na Starem trgu sta bila najdena dva zlata prstana.

— **Najnovejše novice.** Poskus iz brezžičnim brzajoavljenjem so se obnesli v Italiji prav dobro. Pomorska eskadra je brzjavila 55 milij oddaljena od brega mornarskemu ministru. Minister ji je odgovoril. — Dva vlaka sta skupaj trčila na postaji Schladming. Trije potniki in trije železniški uslužbenci so ranjeni. — Ponarejalec menitaški dokument v Müller pl. Mildenburg je dobil od državnega poslanca dr. Mettala pl. Friwalda 20000 gld. — Izbruh vulkana. Mesto Quezaltenango se je moralo izprazniti, ker leti nanj vulkanski pepel. Bruhati je začel vulkan Santa Maria. Neprestano se trese zemlja ter se čuje podzemsko gromenje. — Na petih krajinah je začela goreti vas Dorgos pri Temešvaru, zgorelo je dvajset hiš. Požigalca so prijeli. — Velika povodenje je v južni Italiji. Železniške proge so pod vodo ter je promet vstavljen. Po nekod stoji voda na pet metrov. Prebivalci so zbežali na strehe. — Nova iznajdba. Kovač Feher v Mitrovici je iznašel zavirač, ki takoj vstavi voz, ako se konji splašijo. — Nov hrvaški list začne izdajati v Oseku dr. Lorković. List se bo imenoval »Narodna obrana«.

— **Milijonska defravdacija v Pragi.** Na čelu rešilne akcije je sedaj višegradskega prošte Karlach, ki ga je pred 25 leti izpodrinil msgr. Drozd. Ta se naša, da prepreči konkurenco, ki se še vselej vzdiguje, kakor Damoklejev meč, nad klerikalnimi glavami. V to zahteva, naj se vlagatelji sami prostovoljno odpovedajo 10% svojega vloženega denarja na korist posojilnice. Vloženo je nekaj nad 13.000.000 kron, kar bi bilo 1.300.000, a kdo se bo takoj kar brez povoda žrtvoval za klerikalne mahinacije? — Praški magistrat si želi sanacije pobankrotirane posojilnice, ker bi inače bilo kruto zadetih veliko malih obrtnikov. Huje kakor vlagatelji so prizadeti dolžniki svetovaclavskih posojilnic, istotako iz nižjih, največ malobrtniških slojev, ki bodo kar siloma moral poplačati svoja izposojila. — Msgr. Drozdu baje ricit ne ugaja, brana mu v zaporu kaj ne tekne, dasi mu dajejo še boljšo hrano. Baje nima prave kuharice, kakor je bila Madlova. Šampanca tudi ne dobiva, in vse to mu kvari tek. — Razglednice z Drozdom in enakimi klerikalnimi »odličnjaki« se ne smejo več prodajati, »gospodje« so izsili pri namestništvu dotično prepoved. — Računi v svetovaclavki posojilnici so v takem neredu, da je treba še najmanj 14 dñi, da se spožna poneverjena svota. — Čim se dožene končna poneverjena svota, prodajo se posojilnične realite (17 hiš na Žižkovu in na Kraljevskih Vinogradih) v vrednosti 1.230.000 K, lastna posojilnična hiša v Karlovske ceste je cenjena na 800.000 K. — Zdaj se je tudi izvedelo, da so glavni kriveci Drozdz, Kohout in ranjki Ort. Oddelek, kjer je bil posojilnična zastavljalka, je bila skriti brlog za te lobove, ondi so našli vse polno kompromitirajočih listkov, iz kajih se spozna, da je ta čedna trojica igrala na borzi, kupovala srečke in t. d., a denar za to je jemala iz posojilnice.

Književnost.

— **Zimski večeri.** Kajiga za odraslo mladino. Spisal Jožef Stritar. (Izdana Družba sv. Mohorja.) Vsebina: Drobničke. — Uganke. — Ezopove basni. — Povestice. — Igrokazni prizori. — Živalski pogovori. — Leto. — Družba sv. Mohorja se je lotila izdajati knjige tudi za mladino. Menda ji je vdihnil to misel prav Stritar in sam je napisal sedaj, če se ne motimo, že 3. knjigo. Misel je lepa, pametna in praktična. Družba sv. Mohorja more razširiti največ knjig med narod in ona more obdariti najneposrednejše tudi največ slovenskih otrok z lepimi knjigami. Vsakem nekaj, to je geslo družbe, in pravilno ravna. Knjiga »Pod lipo« je našla najlepši odmev, Stritarjeve pesmice v njej so postale narodna last, nekatere

so doble celo že svoj narodni napev, »Mladi vojaki« pa so postali po zaslugu Parme koračnica, ki se svira in igrata raznih hišah, koncertih in gledališčih.

— **Zimski večeri** so nadaljevanje prejšnjih Stritarjevih mladinskih knjig. Ne bomo rekli, da so boljši, kakor spisi »Pod lipo«, a z veseljem tudi ostalo čitateljstvo. Saj je Stitar vedno ljubezni pisatelj, katerega grajati in zametati ni možno, če tudi se morda ne strinjam vedno v vsem. Med 100 drobnicami je morda polovica užitnih; druge so trde in kisle; med 100 ugankami jih je morda tretjina res dobrih. Ezopovih basnj je 50. Tendenca je povsod na dlani. Med 3 povesticami je »Cestara« najboljši. Igrokaznih prizorov je 5. Zabavni in zanimivi so vsi. Menda pa so nastopajoči otroci premordri, prezreli. »Živalski pogovori« so nekaj raztegnjeni, a ne brez humorja, vsekakor ne brez zdrave tendenc. Zbirka pesmi pod naslovom »Leto« so najboljši del vse knjige. Tu se je pisatelj izbornno posrečil načni otroški ton, a pesmi tudi niso brez resnične poezije. Osobito pa jih odlikuje narodni jezik in gladka diktacija. Po vsej knjigi je razlita mehkobna ljubezničnost in prisrnost, odve blagega, plemenitega srca. Mladina je dobila novo, zdravo in dobro knjigo. Naj bi ji teknila in korigila!

Telefonska in brzjavna poročila.

— **Središče** 28. oktobra, »Slovenčeve« poročilo o kandidaturi Korošca je predzen manever. Korošca kanclidujejo duhovniki na svojo pest in ga hočejo z rušenjem narodne discipline in slike spraviti v deželni zbor. Po farovžih krožijo pozivi, naj se na vsak način dela na izvolitev Korošca.

— **Dunaj** 28. oktobra. V današnji seji poslanske zbornice je podpredsednik Kaiser poklical posl. Breiterja k redu, ker je v zadnjem svojem govoru o kmetskem štrajku v Galiciji in o divjanju madjarskih vojakov imenoval necega husarskega poročnika ušivca. Zaradi tega sta dva husarska častnika pozvala Breiterja na dvojboj. Breiter hoče sestaviti enketo parlamentarcev, ki naj odloči, če je dolžan sprejeti ta poziv na dvojboj ali če ga z ozirom na to, da je govoril kot poslanec, ne sme sprejeti. V to enketo je Breiter povabil tudi dr. Ferjančiča in dr. Ploja. Ministrski predsednik Körber je odgovoril na interpelacijo posl. Malika, zakaj se je častnikom prepovedala udeležba pri pevski slavnosti v Gradcu. V tej interpelaciji se na nečuven način žali cesar. Körber je izjavil, da na takoj interpelaciji sploh ne odgovori, ker je očividno, da je bila stavljena samo, da bi se pod varstvom poslanske imunitete moglo žaliti cesarjevo osebo. Zbornica nadaljuje sedaj razpravo o kmetijskem štrajku v Galiciji. Daszynski je govoril 3½ ure in navedel strahovite posamičnosti, kako grozno dela katoliška gospoda s kmety. Prikazal je tudi kos kruha, s katerim se poglavito živi gališki kmet Schuhmeier je zaklical Poljakom: Ali jeste tudi vi tak kruh; še konjem bi ga ne dali žreti. Tudi ministrski predsednik Körber je posegel v to razpravo. Prihodnja seja bo jutri.

— **Dunaj** 28. oktobra. Poročila nekaterih listov, da prevzame bivši finančni minister dr. Steinbach juščno ministrstvo, so neosnovana.

— **Praga** 28. oktobra. Državni poslanec Metall, član konservativnega veleposestva, hoče svoj mandat odložiti in se izseliti v inozemstvo. Metall je bil prevaran od tistih sleparjev, ki so s falsifikacijami preskrbljevali posameznikom plemstvo. Metalla je to veljalo 40.000 K.

— **Budimpešta** 28. oktobra. V poslanski zbornici je interpeliral Rakoczy zaradi Breiterjevih napadov na madjarske husarje in zakaj se madjarski vojaki porabljajo zunaj dežele. Szell je rekel, da je bil Breiter govor načapočno informiran in da že domobranci minister to zadevo pojasni.

Slovenči in Slovenki! Ne zábite družbe sv. Cirila in Metoda!

Borzna poročila.

Dunajska borza

dne 28. oktobra 1902.	100.85
Skupni državni dolg v notah	100.70
Skupni državni dolg v srebru	120.55
Avtirska zlata renta	100.20
Avtirska kronska renta 4%	120.15
Ogrska zlata renta 4%	97.55
Avtro-ogrskie bančne delnice	1568 —
Kreditne delnice	669 —
London vista	259.07 —
Nemški državni bankovci za 100 mark	116.85
20 mark	23.40
20 frankov	19.06 —
Italijanski bankovci	95.15
C. kr. cekini	11.33

Zitne cene v Budimpešti

dne 28. oktobra 1902.

Termin.

Pšenica za oktober	za 50 kg K 749
" " april 1903	50 " " 737
Rž " " oktober	50 " " 645
Koruza " maj 1903	50 " " 572
Oves " oktober	50 " " 625

Efektiv.

Nekoliko vinarjev višje.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 23. oktobra: Alfonz Bizjan, mizarjevin sin 2 meseca. Marija Terezije cesta 26 črevesni katar.

Dne 24. oktobra: Karlova Krivic, trgovskega sotrudnika žena 27 let. Vogelne ulice 3. Jetika.

Meteorologično poročilo.

Vrh nad morjem 806.2 m. Srednji zračni tlak 788.0 mm.

Okt.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v Farenheit	Vetrovi	Nebo	Predavanja
27.	9. zvečer	736.0	72	brezvetr. pol. oblač.		11. maja
28.	7. zjutraj	735.3	58	sl. vzhod	dež	
"	2. popol.	735.3	70	sl. jvzhod	dež	

Srednja včerajšnja temperatura 79°, normala: 83°

Potri od najgloblje boli javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti naše iskreno ljubljene, nepozabne hčere, odnosno sestre, svakinje in tete, gospodične.

Avguste Naglas

ki je po dolgi, težki bolezni, previdena s svetotajstvi za umirajoče, danes ob pol 9. uri dopoldne blaženo v Gospodu zaspala. (2638)

Pogrebni sprevod bode v četrtek, dne 30. oktobra, ob 3. uri popoldne od deželne bolnišnice krenil na pokopališče pri sv. Krištofu.

Svete zadušne maše darovale se bodo v stolni cerkvi.

Drago pokojnico priporočamo pobožnemu spominu in molitvi.

SV Ljubljani, 28. oktobra 1902.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze prisrčnega sočutja med boleznijo in ob smrti naše preljubljene soproge, ozir. hčere, sestre, svakinje in tete, gospe

Karlate Krivic roj. Kovačič

kakor tudi za krasne podarjene vence ter za mnogobrojno častilno spremstvo k zadnjemu počitu drage ranjke izrekamo tem potom vsem svojo iskreno, globoko čuteno zahvalo.

Ljubljana, dne 27. oktobra 1902.

(2636) Žalujoči ostali.

Urarskega pomočnika

vsprijemte takoj (2620—2)

Aleksander Ambrožič
urar na Jesenicah (Gorenjsko).

Najcenejše dobavje dobreih ur s 3letnim pismenim jamstvom.

HANNS KONRAD
eksportna hiša ur in zlatnine
Most (Brux) št. 64 (Češko).
Lastne izdelovalnice za izgotavljanje ur in fino mehaniko.
Dobra nikelnasta remontoarka
gld. 3.75.
Pristna srebrna remontoarka
gld. 5.25.
Pristna srebrna verižica . . . . . gld. 1.20.
Nikelnasti budilec . . . . . gld. 1.75.
Moja tvrdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in tisoč priznališki pisem. (2758-90)

Ilustrovani katalog zastonj in poštne prosto.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Semenj v Zagorji ob Savi

se bode vršil

dné 3. novembra t. l.

Županstvo Zagorje ob Savi

dne 27. oktobra 1902.

(2635)

Preklic.

Podpisanca prekličeva in obžaluje vse žaljive besede in nepošteno obdolžitve, ki sva jih izustila dné 8. oktobra t. l. v gostilni »pri Gorjancu« v Podsmreki proti **Petu Oržem**, posestniku v Vnanjih Goricah št. 25, ter dosta viva, da ne veva o njem nič nepoštenega.

Lovro Šebenik

posestnik v Radnji.

Janez Marinko

posestnik v Vnanjih Goricah.

Ges. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda

veljavec od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž Ob 12. uri 24 m po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osobni vlak v Trbiž, Pontabil, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 8. uri 56 m popoldne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponocni osobni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Trst-Monakovo direktni vozovi I in II. razreda.) — Proga Novo mesto in v Kočevje. Osobni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. — Prijoh v Ljubljano iz Trbiža. — Ob 3. uri 25 m zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francovce vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein Ljubno Celovec, St. Mohor, Pontabil. — Ob 4. uri 44 m popoldne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljak Celovec, Monakova, Inomost, Franzensfesta, Pontabil. — Ob 8. uri 51 m zvečer osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljak, Celovca, Pontabil, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Proga Novo mesto in Kočevje. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straža Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m zvečer in ob 10. uri 25 m, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru. — Prijoh v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 u dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih in samo v oktobru.

Spreten, samski poslovodja

špecerijske stroke, nemškega in slovenskega jezika v besedi in pisavi zmožen, z dobrimi izpričevali, se itiče za filijalo v Škofiji Loki. Ponudba do 15. novembra 1902. Nastop meseca marca 1903. (2639—1)

Franc Dolenz v Kranju.

Oklic.

Anton Kušar, posestnik v Dravljah, razprodal bode (2618—3)

v četrtek, dne 30. oktobra 1902
ob 9. uri dopoludne

na prostovoljni javni dražbi svoje v Dravljah in na Glincah ležeče njive in travnike in svoje v Gorenji Šiški ležeče hoste.

Več o tem omenjeni dan na licu mesta.

Št. 34882. (2553—3)

Razpis.

S pričetkom tekočega šolskega leta podeliti je po občinskem svetu v hvaležen spomin na Nj. Veličanstvo, presvitlo cesarico Elizabeto določeno podporo v znesku 400 K., do katere imajo pravico deklisce, ki so dovršile tukajšnjo strokovno šolo in se želje v umetnih ženskih ročnih delih ali v njih pomožnih strokah povpeti do višine sedanjega časa ter v ta namen obiskovati dunajsko strokovno šolo za umetno vezenje, centralni čipkarski kurz ali pa državno umetno obrtno šolo na Dunaju ali v Pragi.

Prošnje za podelitev te podpore, ki se dovoljuje za vso učno dobo, vložiti je tukaj **do konca t. m.**

Mestni magistrat v Ljubljani,
dne 10. oktobra 1902.

4 pari čevljev za samo 2 gld. 50 kr.

se pošlejo le zaradi nakupa velike množine za tako nizko ceno. 1 par moških, 1 par ženskih čevljev, rujavih za vezati, z močnimi zbitimi podplati, najnovejše oblike; dalje 1 par moških in en par ženskih modnih čevljev z obšivom, elegantni in lahi. Vsi 4 pari za 2 gld. 50 kr. Pri naročilu zadoštuje dolgost. Pošilja se proti poštnemu povzetju. (2612—2)

Zaloge čevljev

Jungwirth

Krakov 21. Poštni predal 29.

Neugajajoče se vzame takoj nazaj.

Gostilna

se prodaja iz proste roke zaradi družbinskih razmer.

Nahaja se na Reki na najlepšem kraju na korzu via del Pile št. 4, je zelo obiskovana ter obstoji že 40 let in je vsem poznata. Ima 23 postelj za prenočišča, ki so vsak večer že oddana, tako da seže s tem izplačuje najemščina. Kupci naj se zglašajo pri Ignaciju Kirn, gostilna „Miramar“, via del Pile št. 4 na Reki. (2590—3)

Nagrobne vence

in

trakove k vencem

v največji izberi

priporoča

(2634—1)

Karol Recknagel

Mestni trg št. 24 Ljubljana Mestni trg št. 24.

Izgubila se je včeraj na potu iz Gorenje Šiške po Lattermannovem drevoredu (2631—2)

kožuhasta boa.

Najditelj naj jo odda proti nagradi na Staremtrgu št. 9, III. nadstropje.

U